

Anna Wünschová: “Nezávislý socialista. Disident a politik Rudolf Battěk “

bakalářská práce – FHS UK Praha 2013

posudek oponenta

zpracoval: doc. PhDr. Zdeněk PINC

srpen 2013

Bakalářská práce Anny Wünschové má dobře a jednoznačně vymezené téma. Pohybuje se na pomezí dvou diskursů, soudobých dějin a politologie, aniž by bylo výslovně stanoveno, kterému pojetí dává autorka přednost. Protože usiluje o postižení životního příběhu Rudolfa Battěka, jde spíše o téma z oblasti soudobých dějin. Čerpá z poměrně bohaté literatury z poslední doby a zpracovala také dostupné archivní materiály, zatímco ideový portrét a Battěkovu koncepci spíše zmiňuje a konstatuje, než aby ji hlouběji analyzovala.

Práce splňuje základní požadavky kladené na bakalářské práce FHS UK jak rozsahově, obsahově i metodicky. Pro podobné práce bývá obvyklé doplnit studium literatury a archivní materiál poznatky získanými od pamětníků. Rudolf Battěk se sice dokončení práce nedožil, zemřel 17. 3. 2013, a jeho vyprávění již zřejmě nebylo možné získat, zvláště když autobiografických vyprávění zanechal několik. Spíše bych pokládal za prospěšné využít svědectví jeho přátel a spolupracovníků, mám na mysli zejména vzpomínky redaktora České pozice J. Schneidera. Nevím, zda je někdy souborně publikoval, ale vypravěč je zaujatý a výborný.

Práce není nezdařilá, autorka pracovala svědomitě a v zásadě složité době, o níž píše, porozuměla správně, i když v oboru soudobých dějin není důkladněji kvalifikována.

Základním nedostatkem práce je nezkušenost jazyková a místy až úzkostlivá snaha držet se autorit, ocenil bych kritičtější pohled na vcelku kvalitní literaturu, s níž autorka pracovala.

Literární neobratnost doložím několika příklady. Je příznačné, že nejvíce chyb se vyskytuje na prvních stránkách práce. Autorka se zřejmě posléze do náležitého diskursu dostala, ale nedokázala se už kriticky vrátit k napsanému textu. Jinak by totiž v textu nemohly zůstat ‘perly’ jako: „názorové přesvědčení“, pro které Battěk strávil řadu let ve vězení (s.6 první odstavec práce). Na s. 8 podle autorky „povedl“ Battěk svůj nesouhlas s komunistickým režimem. To je zřejmě překlep, ale pokud chtěla autorka napsat „provedl“ je to skoro ještě neobratnější. Na s. 9 podle Wünschové kádrováckému jazyku a opakovaně píše, že Battěk „byl přijat na Sociologický ústav“, česky „do Sociologického ústavu“, protože autorka nepochybně tento akt neironizuje podle vzoru písně: „Až k nám přijdou hoši z úsej, tak nás na útvarech všechny pověsej“. Na téže stránce mám pochybnost, zda vročení Battěkových apelů (1979) je správně, z kontextu by vyplývalo, že správně má být 1969. Na s. 11 pokládám formulaci o strukturách Charty 77 za znejasňující, autorka patrně mimoděk přejímá dikci obvinění. Celý začátek kapitoly „Oživlá občanská společnost“ je velmi problematický, buď je třeba držet dikci dobového žargonu, nebo se pokusit o dnešní pohled. Omezit popis obrodného procesu na vystřídání Novotného Dubčekem a Svobodou, přičemž obě výměny jsou předloženy jako souřadné, v horším případě autorka zdůrazňuje význam nástupu Svobody, je obojí nepřijatelné. Na s. 15 píše autorka, že předsedou Koordinačního centra nezávislých skupin byl jmenován Václav Havel. Kým byl jmenován? Podle dikce pozdějších poučení západními rozvědkami..., ale to autorka asi neměla na mysli. Jen o pár řádek níže autorka, že Národní fronta byla původně blokem demokratických stran proti fašismu...Na

s.19 se dozvídáme, že 14. Sjezd KSČ sešel ve Vysočanech na Dubčekův návrh. To vzkázal v moskevské internace po internetu?

Takových perliček by se našlo více, na závěr už jen jedna, která ukazuje, jak je důležité dodržovat gramatická pravidla: Na téže s. 19 dole je kostrbatá věta, která se vedle obsahově pochybného sdělení stává nesmyslnou kvůli nespisovnému použití zájmena: „Dokument s celým názvem Protokol o jednání delegace SSSR a ČSSR, podepsali všichni členové československé delegace, vyjma Františka Kriegla, později ho přijal ústřední výbor.“ Podmět je „dokument“, mužský rod neživotný v akusativu musí být „jej“, jinak by ústřední výbor přijal Kriegla, ačkoli ho vyloučil.

Takové nešvary práci hyzdí, stejně jako dokumentární příloha, která má nevalnou grafickou úroveň. Přes uvedené nedostatky práci pokládám za vcelku zdařilou, způsobitou k obhajobě a navrhuji klasifikaci „velmi dobře“.